U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci **žalobkyně Y. M.**, zastoupené JUDr. Otýlií Pavlíkovou, advokátkou se sídlem Lidická 28, Praha 5, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra, odbor azylové a migrační politiky,** se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2003, č. j. OAM-639/VL-10-BE07-2002, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 Az 176/2003, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 1. 2004, č.j. 8 Az 176/2003-33,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna advokátky JUDr. Otýlie Pavlíkové **s e u r č u j e** částkou 2150 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného označeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo rozhodnuto o zastavení řízení o udělení azylu se žalobkyní (dále též „stěžovatelka“) podle § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 15. 1. 2004, č. j. 8 Az 176/2003 - 33, byla zamítnuta žaloba proti tomuto rozhodnutí žalovaného. Ve včasné kasační stížnosti stěžovatelka uplatnila důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. s tím, že krajský soud posoudil věc v rozporu s platným právním řádem a žádala zrušení rozsudku Městského soudu v Praze a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení; současně stěžovatelka požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 8. 6. 2004, č. j. 8 Az 176/2003 - 48, byla stěžovatelce ustanovena zástupkyní advokátka JUDr. Otýlie Pavlíková. Usnesením

ze dne 31. 8. 2004, č. j. 8 Az 176/2003 - 50, ji Městský soud v Praze vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení uvedla, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních důvodů je kasační stížnost podána, aby tyto důvody mohly být podřazeny pod § 103 odst. 1 s. ř. s.; současně usnesení obsahovalo poučení o tom, že v případě neodstranění vad bude kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnuta.

V doplnění kasační stížnosti ze dne 4. 10. 2004 zástupkyně stěžovatelky obecně uvedla, že k nesprávnému posouzení právní otázky došlo tím, že nebyl řádně a úplně zjištěn skutkový stav, který vedl stěžovatelku k opuštění Běloruska, jež je státem vykazujícím znaky totalitního režimu, v němž se stěžovatelka cítí být ohrožena na životě, přičemž se nemůže obrátit se žádostí o pomoc na policii. Podle čl. 43 Příručky postupů a kriterií pro určování právního postavení uprchlíků se úvahy a obavy z pronásledování nemusejí nutně zakládat na vlastních osobních zkušenostech žadatelů. Rozhodnutí žalovaného označila zástupkyně stěžovatelky za nepřezkoumatelné, jelikož v řízení o udělení azylu řádně vypovídala a vysvětlovala své důvody pro udělení azylu.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti namítl, že stěžovatelka blíže nespecifikovala důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. a proto navrhuje odmítnutí kasační stížnosti a nepřiznání odkladného účinku.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že o kasační stížnosti nemůže věcně jednat a musel ji odmítnout z následujících důvodů.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost ani po doplnění nesplňuje náležitosti pro to, aby na jejím základě bylo možné rozhodnutí krajského soudu věcně přezkoumat. Obecný odkaz na ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. spojený s poukazem na politické důvody není možné považovat za důvody kasační stížnosti. Stěžovatelce byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyní advokátka, jež byla vyzvána k odstranění vad kasační stížnosti tak, aby uvedla, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je rozhodnutí soudu prvního stupně napadáno. Usnesení obsahovalo řádné poučení o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění vad podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. Doplnění kasační stížnosti, které soudu zaslala zástupkyně stěžovatelky, však nelze považovat za řádné doplnění kasační stížnosti, k němuž byla zástupkyně stěžovatelky soudem vyzvána. Zástupkyně stěžovatelky se totiž namísto uvedení skutečností, pro něž je kasační stížnost podávána, omezila pouze na obecná tvrzení, na základě nichž Nejvyšší správní soud nemohl rozhodnutí Městského soudu v Praze přezkoumat.

Takovou kasační stížností se tedy Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, neboť v ní nebyl dán rozsah přezkumu rozsudku soudu prvního stupně. Nejvyšší správní soud přitom není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí soudu prvního stupně. Pouhá citace ustanovení soudního řádu správního ani obecná tvrzení o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu nepředstavují ani při nejmírnějších požadavcích důvody kasační stížnosti. Zastoupená stěžovatelka byla Městským soudem v Praze vyzvána k odstranění vad kasační stížnosti a řádně poučena o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě, že tak neučiní. Kasační stížnost však nebyla doplněna v rozsahu, který by umožnil zdejšímu soudu přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí soudu prvního stupně nebo přezkoumat vady řízení před tímto soudem. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že přes výzvu soudu a poučení o možných následcích nebyly odstraněny

vady kasační stížnosti a tato skutečnost představuje nedostatek, pro který není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatelky podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. odmítl. Za této procesní situace se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Stěžovatelce byla pro toto řízení před soudem ustanovena zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátce částkou 2 x 1000 Kč za dva úkony právní služby – první porady s klientkou včetně převzetí a přípravy zastoupení a doplnění kasační stížnosti ze dne 4. 10. 2004 a dále 2 x 75 Kč paušální náhrady hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, celkem 2150 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. června 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu